

РЕШЕНИЕ

№ 4835

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 23.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6760** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Г. (Z. G.), [дата на раждане], гражданин на Република Турция, притежаващ турски паспорт № U24856773, чрез адвокат А. Г., АК-Х., със съдебен адрес: [населено място], [улица], против Отказ за влизане в страната с рег. № 0125922014830 от 29.06.2022 г., издаден от Л. А. М., на длъжност контролиращ орган при ГКПП „Капитан А.“ [населено място], ГПУ – [населено място] към Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен. Посочено е, че чуждестранният гражданин работи като международен шофьор, като при упражняване на професията си пресичал често границата между Република Турция и Република България. На 29.06.2022 г., при осъществяване на пореден курс, жалбоподателят бил отделен за проверка от служители на ГКПП, след което му бил връчен процесния отказ. Сочи се, че при съставянето и действията по разясняване на съдържанието на отказа, не присъствал преводач. Наведени са доводи за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като посочената в отказа разпоредба на чл.21а ЗЧРБ довела до неяснота относно волята на издателя. Искане се от съда отмяна на постановения отказ за влизане в страната. Претендират се разноси.

От страна на упълномощения представител на жалбоподателя – адв. Г., е депозирана

молба-становище от 17.10.2022 г. /л.27/, в която се сочи, че отказът е издаден при липса на компетентност. На следващо място счита, че в нарушение на разпоредбата на чл.59, ал.1, т.7 АПК, в изданието индивидуален административен акт /ИАА/ липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, с което не е спазена установената форма на същия. Като съществени нарушения сочи липсата на мотиви и неспазване на разпоредбата на чл.14 АПК, според която на жалбоподателя е следвало да бъде назначен преводач. Счита, че отказът е издаден и в противоречие на материалноправните разпоредби, тъй като единствената цитирана в акта разпоредба на чл.21а от ЗЧРБ не предвижда правна възможност за издаването на такъв ИАА. С горните доводи моли съда за отмяна на постановения отказ.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, не се представлява. От страна на процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Г., е депозирана молба-становище от 23.01.2023 г., в която сочи, че не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие. В същата е изложено, че поддържа депозираните жалба и становище и претендира разноски.

Ответникът – Контролиращ орган при ГКПП „Капитан А.“ [населено място], ГПУ – [населено място] към Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР, редовно уведомен не изпраща представител. Депозирана е молба от процесуалния представител на ответника /л.160/, в която е посочено, че не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се установява следното:

С оспорения по делото Отказ за влизане в страната с рег. № 0125922014830 от 29.06.2022 г. на жалбоподателя З. Г. (Z. G.), [дата на раждане], гражданин на Република Турция, притежаващ турски паспорт № U24856773 е отказано влизане в страната, на основание чл.21А ЗЧРБ, поради следните причини: посочени в графа Н ""вписан е със забрана за влизане в страната" и в "национален списък", от формуляра.

Посочените причини за отказа били установени от контролиращият служител - издател на отказа, след справка в информационните системи на МВР, а именно: забраната за влизане в страната, която се съдържа в съобщение от 29.06.2022г. Като доказателство за посочените данни са представени съобщения №7722/02.03.2023г. и № 7723/29.06.2022г. до началник на ГП – ГДГП, РДГП – Е., ГПУ С., от ГКПП А., с които се съобщава за влизане на жалбоподателя и данни за паспорта му, забрана за влизане в Р. България, посочва се, че лицето било предупредено и върнато обратно за Р. Турция с протокол, вписването на забраната се установява и от Справка от информационните масиви на МВР, въз основа на които е ответникът е издал процесния отказ – на дата 28.06.2022г. е въведена забрана за влизане в страната за турския гражданин, издадена от Дирекция Миграция (л.55).

С писмо рег. № М-867/10.01.2023 г. (л.154), заместник-председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), уведомява съда, че за включването на лице в масива по чл.21а от ЗЧРБ се изготвя предложение, утвърдено от председателя на ДАНС, съгласно Инструкцията, посочена в чл.21а, ал.2 от ЗЧРБ. Посочено е също, че мярката по чл.21а от ЗЧРБ не представлява принудителна административна мярка, съгласно Глава V от ЗЧРБ, поради което отсъства материално изискване за издаване на заповед от органа, оправомощен да включи чужденец в информационния масив на нежеланите в страната чужденци.

Видно от писмо рег. № М-13524 от 24.06.2022 г. (л. 155), изготвено от председателя на Държавна Агенция „Национална сигурност” до директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, е предложено включването на чуждестранни граждани, между които и З. Г. (Z. G.), [дата на раждане] , в информационния масив на нежеланите в страната чужденци. Като основание за включването на тази лица в списъка е посочен чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ – чуждестранните граждани с действията си са поставили или може да поставят в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за тях има данни, че действа против националната сигурност.

Вземайки предвид наложеното ограничение за влизане в страната, изразяващо се във включването на З. Г. (Z. G.), [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ, Л. М. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А. е издал оспорения административен акт. Същият съдържа дата и час на съставяне, данни за издателя, данни за лицето, както и информация, че на осн. чл.21а от ЗЧРБ отказ е издаден, поради това, че чуждият гражданин е вписан със забрана за влизане – основание по буква (Н) /л.53/. Отказът е връчен на жалбоподателя на 29.06.2022 г., заедно с препис от протокола за запознаване с контрола на втора линия /л.54/.

По делото е представено писмо № УРИ 453600-2429/27.10.2022 г. /л.40/, от ЗА началник на Гранично полицейско управление – С., в което е посочено, че Л. А. М., издал отказа за влизане в страната № 0125922014830/29.06.2022 г., към посочената дата е заемал и продължава да заема длъжността „командир“ на отделение в 04 група на ГКПП – Капитан А. от Гранично полицейско управление – С. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Е. при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР. Посочено е също, че съгласно чл.31, ал.1 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицай съставя „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Към писмото е приложен образец на „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ /л.41/.

По делото е представен и писмено доказателство, съдържащо информация за разход на състава на дежурната смяна на ГКПП „Капитан А.“, за времето от 08:00 ч` до 20:00 ч. на 29.06.2022 г. /л.14/. Видно от същото, Л. М. е бил дежурен за горния период, с отбелязване „контрол II линия“. Доказателството съдържа и данни за недопуснатите за влизане на границата и върнати чуждестранни лица, сред които е и жалбоподателят.

Правните изводи въз основа на установеното от фактическа страна са:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство, съдът проверява законосъобразността на издадения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно

издаването му, независимо дали са релевирани доводи за неговата нищожност.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Видно от разпоредбата, в съответствие с чл.14 от Регламента определя компетентните органи.

Оспореният административен акт, противно на доводите в жалбата, е издаден от компетентен административен орган, а именно Л. А. М., който към 29.06.2022 г. заема длъжността командир на отделение в 04 група на ГКПП „Капитан А.“, ГПУ – С. при РДГП Е. – ГДГП – МВР, компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ и Специфичните длъжностни задължения относно организацията и реда за работа на граничния полицаи на АРМ „Втора линия“ на ГКПП „Капитан А.“ – шосе /л.82/. на оспорения административен акт. От представения дневник за разпределение на личния състав, съдът приема, че Л. М. като част от личния състав на дежурната смяна към 29.06.2022г. заема длъжност - на ГКПП Капитан А. от ГПУ – С. и е изпълнявал служебните си задължения и е осъществил гранична проверка на лицето, в качеството на компетентен орган да извърши проверката и издаде отказа за влизане в страната.

Що се касае до формата на акта, то макар и да се съдържа препращане към образеца на формуляра по регламента, то формата на акта следва да се счита за определена с нормата на регламента, предвид пряката ѝ приложимост, както и, че не е предвидена възможност на държавите членки за избор или да определят друго съдържание. Отказът е обективиран в писмена форма, в Единния стандартен формуляр за отказ за влизане на границата, съгласно част „Б“ от Приложение V от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. и съобразно разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г., съгласно която, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Посочени са фактически и правни основания за издаването му – чужденецът е вписан със забрана за влизане в страната в националния списък, съгласно чл. 21а от ЗЧРБ.

Следователно, понеже отказът е обективиран в писмена форма, по утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната, не са налице нарушения на форма и съдържание. Освен, че оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, посочено е правното основание за издаването му - чл.21А ЗЧРБ, посочени са и причините за постановяването му - "вписан е със забрана за влизане в страната" и "в националния списък", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му.

По отношение на процедурата не се установиха съществени нарушения. Аналогична на цитираната разпоредба на чл.14 от Регламента е нормата на чл. 31, ал. 1-3 от

Инструкция №8121з-1492 от 4 ноември 2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове. И двете предвиждат в обобщение, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в страната, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. В ал.3 на чл.31 от Инструкцията е предвидено, че за гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

Оспореният отказ е съобразен и с преследваната от закона цел да не се допусне влизане в страната на лице по отношение на което има наложена принудителна мярка за забрана за влизане в страната, която цел охранява държавния и обществен интерес, в случая с превес спрямо частния интерес на пътуващия, в конкретния случай.

Както се посочи от нормите на чл.14 от Регламента и чл.31 от Инструкцията, процедурата по издаването на отказа включва проверка от служителя на документите на чужденеца и в информационните системи. Няма предвидена процедура, според която следва да бъде предварително уведомявано лицето за намерението да се издаде отказ за влизане или да му се предоставя възможност за възражения или запознаване с доказателства преди да се издаде отказа. Видно е, че органът, който установи наличието на основание за издаване на отказ за влизане, или забрана за влизане, има задължението да не допусне гражданина на трета страна да влезе на територията на ЕС. В случая защитата на правата на гражданина на трета страна следва да се осъществи чрез оспорването на акта на органа, издал забраната за влизане в страната и на акта за обявяването на документа за пътуване за невалиден. Предвид на тези обстоятелства, не е допуснато нарушение на процесуални правила и изисквания за съдържанието при издаването на процесния отказ за влизане. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 16 от ЗЧРБ, съгласно която на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на ЕС, в който са отразени причините за недопускането на територия на РБ. Отказът е издаден от утвърден единен формуляр, като причини за постановяването му са отбелязана с букви „Н“ в бланката, който съдържа вписване на български и на английски език. Само поради връчването на бланката за отказ за влизане на чужденеца, не може да се приеме, че са нарушени негови процесуални права.

Отказът за влизане в страната е постановен и в съответствие с материалния закон. Само на основание вписаната забрана за влизане в страната и обявяване на документа за пътуване за невалиден, контролиращият служител е бил длъжен да не допусне жалбоподателя да влезе в страната и да докладва за връщането му. Когато при гранична проверка се установи, че проверяваното лице е обект в системата, органът „изпълнява указанията в съобщението и мярката спрямо издирвания обект“, съгласно чл.45, т.3 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно - пропускателни пунктове. В случая е налице именно такова съобщение за жалбоподателя и обявена мярка - забрана за влизане, поради което следва да се приеме, че контролиращият граничен орган действително е бил задължен на основание посочените данни и мярка, т.е. при обвързана компетентност, да издаде процесния отказ.

Разпоредбите на Инструкцията са императивни относно изискването да не бъде

допуснат в страната чужденец в нарушение на закона. Тези разпоредби действително не предполагат преценка на контролиращия граничен орган, същият действа в условията на обвързана компетентност, без да преценява основанията и законосъобразността или целесъобразността на извършените вписвания и забрани за лицето в АИС на МВР.

Като основание за издаването на процесния отказ е посочено вписаната забрана в националния списък по чл. 21а от Закона за чужденците в Република България. От приложените към делото доказателства е видно, че от председателя на ДАНС е предложено включването на няколко чуждестранни граждани, между които и жалбоподателя в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, поради наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ – наличие на данни, че с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

Дейността по вписване в ограничителния списък по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ е различна по правната си същност от ограниченията по чл. 44 от същия нормативен акт. При издаване на отказа за влизане в страната, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, поради което при наличие на основанията по чл. 21а от ЗЧРБ, същият е задължен, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията да състави Единен стандартен формуляр по образец, копие от който остава на съхранение в ГКПП. Не подлежат на проверка за законосъобразност в настоящото производство, посочените основания в предложението на председателя на ДАНС, за включване на жалбоподателя в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ на нежеланите чужди граждани, включително и продължителността на наложеното ограничение. В този смисъл е и практиката на ВАС, по тълкуването и прилагането на чл. 21а от ЗЧРБ (Решение № 4825 от 9.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 810/2023 г., IV отд.).

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и съответствие с материалноправни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Г. (Z. G.), [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, притежаващ турски паспорт № U24856773, срещу Отказ за влизане в страната с рег. № 0125922014830 от 29.06.2022 г., издаден от Л. А. М., на длъжност контролиращ орган при ГКПП „Капитан А.“ [населено място], ГПУ – [населено място] към Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му .

СЪДИЯ: